
SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2016)0435

Evropska obrambna unija

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o evropski obrambni uniji (2016/2052(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Lizbonske pogodbe,
- ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju člena 42(6) Pogodbe o Evropski uniji o stalnem strukturnem sodelovanju,
- ob upoštevanju člena 42(7) Pogodbe o Evropski uniji o obrambnem zavezništvu,
- ob upoštevanju Protokola (št. 1) o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji,
- ob upoštevanju Protokola (št. 2) o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 18. decembra 2013 ter 25. in 26. junija 2015,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 25. novembra 2013 in 18. novembra 2014 o skupni varnostni in obrambni politiki,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. aprila 2016 o EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet¹;
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o klavzuli o medsebojni obrambi in solidarnostni klavzuli EU: politična in operativna razsežnost²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. januarja 2009 o razmerah na področju temeljnih pravic v Evropski uniji v obdobju 2004–2008³, ki v odstavku 89 določa, da se temeljne pravice ob vходу v vojašnice ne prenehajo in da se v celoti nanašajo tudi na

---

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0120.

² UL C 419, 16.12.2015, str. 138.

³ UL C 46 E, 24.2.2010, str. 48

državljanke, ki nosijo uniformo, ter priporoča, naj države članice zagotovijo spoštovanje temeljnih pravic tudi v oboroženih silah,

- ob upoštevanju končnih sklepov medparlamentarnih konferenc za skupno zunanjo in varnostno politiko ter skupno varnostno in obrambno politiko v Haagu 8. aprila 2016, v Luxembourg 6. septembra 2015, v Rigi 6. marca 2015, v Rimu 7. novembra 2014, v Atenah 4. aprila 2014, v Vilni 6. septembra 2013, v Dublinu 25. marca 2013 in v Pafosu 10. septembra 2012,
- ker je nedavna izjava podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko na srečanju zunanjih ministrov Unije v Gymnichu 2. septembra 2016 spet potrdila možnost konkretnega napredka na področju obrambe med državami članicami,
- ob upoštevanju dokumenta z naslovom Skupna vizija, enotno ukrepanje: močnejša Evropa – globalna strategija za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki ga je 28. junija 2016 predstavila podpredsednica/visoka predstavnica ,
- ob upoštevanju poročila o napredku z dne 7. julija 2014, ki ga je pripravila podpredsednica/visoka predstavnica in vodja Evropske obrambne agencije, glede izvajanja sklepov Evropskega sveta iz decembra 2013,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 24. julija 2013 z naslovom Za konkurenčnejši in učinkovitejši obrambni in varnostni sektor (COM(2013)0542),
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 24. junija 2014 z naslovom Nov dogovor za evropsko obrambo,
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 8. maja 2015 o izvajanju njenega sporočila o obrambi,
- ob upoštevanju ocen Direktive 2009/81/ES z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter Direktive 2009/43/ES o prenosih obrambnih proizvodov znotraj EU,
- ob upoštevanju skupne izjave predsednikov Evropskega sveta in Komisije ter generalnega sekretarja Nata z dne 8. julija 2016,
- ob upoštevanju skupnega sporočila podpredsednice/visoke predstavnice in Komisije z dne 11. decembra 2013 z naslovom Celosten pristop zunanje politike EU k reševanju konfliktov in kriz (JOIN(2013)0030) ter s tem povezanih sklepov Sveta z dne 12. maja 2014,
- ob upoštevanju izjave italijanskih ministrov za obrambo in za zunanje zadeve z dne 10. avgusta 2016, v kateri sta pozvala k „obrambnemu Schengenu“,
- ob upoštevanju skupne izjave nemškega in francoskega ministra za zunanje zadeve z dne 28. junija 2016 o močni Evropi v negotovem svetu,
- ob upoštevanju morebitnega izstopa Združenega kraljestva iz EU,

- ob upoštevanju rezultatov raziskave Eurobarometer 85.1 iz junija 2016,
  - ob upoštevanju člena 52 svojega poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve ter mnenj Odbora za proračun, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za ustavne zadeve (A8-0316/2016),
- A. ker so se v zadnjih letih varnostne razmere v Evropi in njeni okolici bistveno poslabšale in bolj kot kdaj koli prej povzročile hude izzive, s katerimi se nobena država ali organizacija ne more soočiti sama; ker Evropi in njenemu ozemlju še nikoli ni tako grozil terorizem, medtem ko se nenehno nasilje v Severni Afriki in na Bližnjem vzhodu še naprej širi; ker solidarnost in odpornost zahtevata, da je EU enotna in deluje skupaj ter sistematično, in sicer v dogovoru z našimi zavezniki, partnerji in tretjimi državami; ker so preprečevanje, izmenjava občutljivih varnostnih informacij, končanje oboroženih spopadov, odprava obsežnega kršenja človekovih pravic, širjenje demokracije in pravne države ter boj proti terorizmu prednostne naloge za EU in njene državljane, in bi morali biti predmet sodelovanja znotraj ter zunaj meja EU, med drugim v okviru zbora vojaških inženirjev, vzpostavljenega za obravnavo nekaterih zelo praktičnih izzivov, povezanih z učinki podnebnih sprememb in naravnih nesreč v tretjih državah; ker bi se morala Evropa bolj in hitreje odzivati na resne grožnje;
- B. ker terorizem, hibridne grožnje, gospodarska nihanja, pomanjkanje kibernetске in energetske varnosti, organizirani kriminal in podnebne spremembe bolj ogrožajo varnost vsak dan bolj zapletenega in prepletenega sveta, v katerem bi si morala EU kar najbolj prizadevati, da bi poiskala sredstva, s katerimi bi lahko zagotovila varnost, blaginjo in demokracijo; ker sedanje finančne in varnostne razmere zahtevajo tesnejše sodelovanje med evropskimi oboroženimi silami za okrepljeno in boljše sodelovanje vojaškega osebja pri usposabljanju in delu; ker bi si glede na podatke iz raziskave Eurobarometer 85.1 junija 2016 približno dve tretjini državljanov EU želeli, da bi se EU bolj zavzemala za zadeve, povezane z varnostno in obrambno politiko; ker sta notranja in zunanja varnost vedno bolj povezani; ker bi bilo treba posvetiti posebno pozornost preprečevanju sporov, obravnavanju glavnih razlogov za nestabilnost in zagotavljanju človekove varnosti; ker so podnebne spremembe resna grožnja svetovni varnosti, miru in stabilnosti, ki povečuje grožnje tradicionalni varnosti, med drugim z zmanjšanjem dostopa do sladke vode in živil za ljudi v šibkih državah in državah v razvoju, kar vodi do ekonomskih in socialnih napetosti ter ljudi sili v selitve ali ustvarja politične napetosti in varnostna tveganja;
- C. ker je podpredsednica/visoka predstavnica v globalni strategiji za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije varnost Unije označila za eno od petih glavnih prednostnih nalog;
- D. ker Lizbonska pogodba od držav članic zahteva, da zagotovijo ustrezne zmogljivosti za civilne in vojaške misije in operacije v okviru SVOP; ker varnostne in obrambne zmogljivosti, ki jih predvidevata Pogodbi, še zdaleč niso optimalne; ker imajo tudi evropske institucije lahko zelo pomembno vlogo pri začenjanju političnih pobud; ker države članice doslej niso pokazale volje za to, da bi zgradile evropsko varnostno in obrambno unijo, saj se bojijo, da bi ogrozila njihovo nacionalno suverenost;
- E. ker so stroški neukrepanja na ravni EU v obrambnem in varnostnem sektorju ocenjeni

na 26,4 milijarde EUR letno¹zaradi podvajanj, presežnih zmogljivosti in ovir pri javnih naročilih za obrambo;

- F. ker člen 42 PEU zahteva postopno oblikovanje skupne obrambne politike Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike, ki bo vodila do skupne obrambe EU, če Evropski svet tako soglasno odloči; ker se v skladu s členom 42(2) PEU državam članicam v tem primeru priporoči sprejetje takšne odločitve v skladu z njihovimi ustavnimi pravili;
- G. ker člen 42 PEU poleg tega določa ustanovitev obrambnih institucij ter evropsko politiko na področju zmogljivosti in oboroževanja; ker ta člen zahteva tudi, da morajo biti prizadevanja EU združljiva in dopolnjujoča z Natom ter zagotavljati vzajemno krepitev; ker bi skupna obrambna politika Unije morala povečati zmogljivost Evrope pri spodbujanju varnosti znotraj in zunaj meja ter poglobiti partnerstvo z Natom in čezatlantske odnose, in bo torej okrepila to organizacijo, s tem pa dodatno spodbudila učinkovitejšo teritorialno, regionalno in svetovno varnost in obrambo; ker nedavna skupna izjava z vrha Nata v Varšavi leta 2016 o strateškem partnerstvu med Natom in EU priznava vlogo Nata in podporo, ki jo lahko zagotovi EU pri doseganju skupnih ciljev; ker bi si evropska obrambna unija morala prizadevati za ohranjanje miru, preprečevanje sporov in okrepitev mednarodne varnosti v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov;
- H. ker bojne skupine EU, ki so v letu 2007 dosegle polno operativno zmogljivost in ki so namenjene vojaškim nalogam humanitarne narave, ohranjanju miru in vzpostavljanju miru, zaradi postopkovnih, finančnih in političnih ovir še niso bile uporabljene, kljub vedno večjim priložnostim in potrebam; poudarja, da to pomeni izgubljeno priložnost za okrepitev vloge EU kot pomembnega svetovnega akterja za stabilnost in mir;
- I. ker razen ustanovitve Evropske obrambne agencije (EDA) doslej ni bil zasnovan, sklenjen ali izveden noben od ostalih manjkajočih elementov skupne varnostne in obrambne politike EU; ker agencija EDA še vedno potrebuje organizacijsko spremembo, da bi razvili njen celotni potencial ter dokazali, da ustvarja dodano vrednost, povečuje učinkovitost SVOP in lahko vodi k usklajenim nacionalnim postopkom načrtovanja obrambe na področjih, ki so pomembna za vojaške operacije SVOP v skladu s petersberškimi nalogami, opisanimi v členu 43 PEU; spodbuja vse države članice, naj sodelujejo z agencijo EDA in naj si prizadevajo zanjo, da bi izpolnili ta cilj;
- J. ker globalna strategija EU za zunanjo in varnostno politiko zahteva, da EU sistematično spodbuja sodelovanje na področju obrambe v polnem obsegu zmogljivosti, da bi se odzvali na zunanje krize, pomagali pri gradnji zmogljivosti naših partnerjev, zagotovili varnost Evrope ter vzpostavili trdno evropsko obrambno industrijo, ki je bistvenega pomena za strateško neodvisnost EU pri odločanju in ukrepanju; ker se morajo o vseh ukrepih pred začetkom njihovega izvajanja strinjati vsi člani Sveta;
- K. ker je Evropski svet, ki se je osredotočal na obrambo, junija 2015 pozval k spodbujanju tesnejšega in bolj sistematičnega evropskega sodelovanja na področju obrambe, da bi

---

¹ „The Cost of Non-Europe in Common Security and Defence Policy“ (Stroški neukrepanja na ravni EU v skupni varnostni in obrambni politiki), Služba Evropskega parlamenta za raziskave (2013), str. 78.

vzpostavili ključne zmogljivosti, tudi z uporabo sredstev EU, pri čemer je opozoril, da bi vojaške zmogljivosti ostale v lasti in upravljanju držav članic;

- L. ker se je Francija 17. novembra 2015 sklicevala na člen 42(7) PEU ter nato zaprosila za pomoč in podporo drugih držav članic na izključno dvostranski ravni ter ju upravljala;
- M. ker naj bi bela knjiga na ravni EU o varnosti in obrambi nadalje okrepila SVOP in zmožnost EU za zagotavljanje varnosti v skladu z Lizbonsko pogodbo ter bi lahko predstavljala koristen razmislek o prihodnji in učinkovitejši SVOP; ker se misije in operacije v okviru SVOP večinoma izvajajo na območjih, kot so Afriški rog in Sahel, ki trpijo hude posledice zaradi negativnih posledic podnebnih sprememb, kot sta suša in degradacija tal;
- N. ker je nizozemsko predsedstvo Sveta spodbujalo zamisel o beli knjigi EU; ker so države Višegrajske skupine pozdravile zamisel trdnejše združitve evropskih obrambnih zmogljivosti; ker je Nemčija v beli knjigi iz leta 2016 o nemški varnostni politiki in prihodnosti nemških oboroženih sil (Bundeswehr) pozvala k oblikovanju evropske varnostne in obrambne unije;
- O. ker je postopna združitev obrambnih zmogljivosti naša najboljša možnost za učinkovitejše in hkrati cenejše ukrepanje, bela knjiga pa bi lahko bila edinstvena priložnost za predlaganje dodatnih ukrepov;

Evropska obrambna unija

1. opozarja, da Evropa za zagotovitev dolgoročne varnosti potrebuje politično voljo in odločnost, podprto s širokim naborom ustreznih instrumentov politik, vključno z močnimi in sodobnimi vojaškimi zmogljivostmi; spodbuja Evropski svet, naj prevzame vodilno vlogo pri postopnem oblikovanju skupne obrambne politike Unije in zagotovi dodatna finančna sredstva za njeno izvajanje, z namenom njene ustanovitve v okviru naslednjega večletnega političnega in finančnega okvira EU; opozarja, da oblikovanje skupne obrambne politike Unije pomeni razvoj in izvajanje skupne varnostne in obrambne politike v skladu z Lizbonsko pogodbo, ki jo zavezuje mednarodno pravo in je dejansko nepogrešljiva, da se EU omogoči spodbujanje pravne države, miru in varnosti na svetovni ravni; v zvezi s tem pozdravlja vse trenutne dejavnosti držav članic za nadaljnje vključevanje naših skupnih obrambnih prizadevanj, tudi ob upoštevanju zelo pomembnih prispevkov, ki bi jih zagotovila bela knjiga o varnosti in obrambi;
2. odločno poziva države članice EU, naj sprostijo polni potencial Lizbonske pogodbe zlasti glede SVOP, s posebnim sklicevanjem na stalno strukturno sodelovanje iz člena 42(6) PEU ali zagonski sklad iz člena 41(3) PEU; opozarja, da petersberške naloge iz člena 43 PEU zajemajo dolg seznam ambicioznih vojaških nalog, kot so skupne operacije razoroževanja, humanitarne in reševalne misije, vojaško svetovanje in pomoč, misije za preprečevanje sporov in ohranjanje miru ter bojne operacije za krizno upravljanje, vključno z vzpostavljanjem miru in pokonfliktno stabilizacijo; opozarja, da je v istem členu navedeno tudi, da lahko vse te misije prispevajo k boju proti terorizmu, skupaj s pomočjo tretjim državam v boju proti terorizmu na njihovih ozemljih; poudarja, da sedanje stanje SVOP ne omogoča, da bi EU lahko izpolnila vse navedene naloge; verjame, da bi morali sistematično obravnavati različne načine, kako bi EU lahko izpolnila cilje Lizbonske pogodbe;

3. meni, da lahko resnično močna EDU državam članicam ponudi jamstva in zmogljivosti, ki jih same ne bi mogle zagotoviti;
4. verjame, da se lahko EDU uspešno oblikuje le na podlagi temeljito spremenjene SVOP, ki bo temeljila na trdnem načelu obrambe, učinkovitem financiranju in sodelovanju z Natom; meni, da mora SVOP na podlagi vse večjega združevanja notranje in zunanje varnosti preseči zunanje krizno upravljanje in s tem resnično zagotoviti skupno varnost in obrambo ter dopustiti sodelovanje Unije v vseh fazah kriz in sporov z uporabo najrazličnejših instrumentov, ki jih ima na voljo;
5. poudarja, da je treba vzpostaviti obliko Sveta obrambnih ministrov, ki bo zagotavljal trajno politično vodstvo in usklajeval oblikovanje evropske obrambne unije; poziva Svet Evropske unije, naj kot prvi korak vzpostavi stalno obliko srečanj, ki bo združevala obrambne ministre držav članic, ki so zavezani poglobljenemu sodelovanju na področju obrambe, kot forum za posvetovanje z njimi in sprejemanje odločitev;
6. poziva predsednika Komisije, naj ustanovi stalno delovno skupino za obrambne zadeve, sestavljeno iz članov Komisije pod vodstvom podpredsednice/visoke predstavnice; poziva Parlament, naj se poveže s stalnimi predstavniki te skupine; podpira dodatno sodelovanje Komisije pri obrambi z dobro osredotočenimi raziskavami, načrtovanjem in izvajanjem; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj vključi vprašanja podnebnih sprememb v vse zunanje dejavnosti EU in zlasti v SVOP;
7. meni, da je treba zaradi poglobljanja zaznanih tveganj in nevarnosti v Evropi nujno ustanoviti evropsko obrambno unijo, zlasti zaradi vse slabših varnostnih razmer na mejah Evropske unije, posebno v vzhodnem in južnem sosedstvu; ugotavlja, da se to odraža tudi v varnostnih strategijah držav članic; poudarja, da so se razmere nenehno slabšale, še zlasti skozi vse leto 2014, ko je bil ustanovljena in razširjena samooklicana Islamska država, Rusija pa je posledično uporabila silo;
8. meni, da mora EDU temeljiti na redni skupni oceni varnostnih groženj v državah članicah, vendar mora biti tudi dovolj prožna, da bo izpolnjevala izzive in potrebe, povezane z varnostjo posameznih držav članic;
9. meni, da bi morala Unija nameniti lastna sredstva za spodbujanje večjega in bolj sistematičnega evropskega sodelovanja na področju obrambe med državami članicami, vključno s stalnim strukturiranim sodelovanjem; je prepričan, da bi bila uporaba sredstev EU jasen izraz kohezije in solidarnosti, to pa bi vsem državam članicam omogočilo, da izboljšajo svoje vojaške zmogljivosti v tesnejšem sodelovanju;
10. verjame, da bi okrepljeno evropsko sodelovanje na področju obrambe povečalo uspešnost, enotnost in učinkovitost ter povečalo sredstva in zmogljivosti EU in imelo pozitivne potencialne učinke na raziskovanje na področju obrambe in industrijo; poudarja, da bodo EU in njene države članice le preko takega poglobljenega sodelovanja, ki bi se postopoma moralo razviti v resnično evropsko obrambno unijo, lahko pridobile tehnološke in industrijske zmogljivosti, ki so potrebne za hitrejša, avtonomna in uspešna ukrepanja ter pravočasno in učinkovito obravnavanje sedanjih groženj;
11. spodbuja vse države članice, naj sprejmejo bolj zavezujoče medsebojne obveznosti z vzpostavitvijo stalnega strukturnega sodelovanja v okviru Unije; spodbuja države

članice, naj ustanovijo večnacionalne sile v okviru stalnega strukturnega sodelovanja in te sile dajo na razpolago za skupno varnostno in obrambno politiko; poudarja, kako pomembna in potrebna je vloga vseh držav članic pri stalnem in učinkovitem strukturnem sodelovanju; meni, da bi moral Svet ohranjanje miru, preprečevanje konfliktov in utrjevanje mednarodne varnosti običajno zaupati tem večnacionalnim silam; predlaga, naj se postopki oblikovanja politik na ravni EU in nacionalni postopki načrtujejo tako, da bodo omogočali hiter odziv na krizo; je prepričan, da bi bilo treba sistem bojnih skupin EU preimenovati, uporabiti in dodatno razviti v ta namen, politično, v modularnosti ter z učinkovitim financiranjem; spodbuja vzpostavitev operativnega sedeža EU kot predpogoja za učinkovito načrtovanje, vodenje in nadzor skupnih operacij; poudarja, da je stalno strukturno sodelovanje odprto za vse države članice;

12. poziva države članice, naj priznajo zlasti pravico vojaškega osebja do ustanavljanja poklicnih združenj ali sindikatov in vključevanja vanje ter naj ga vključijo v redni socialni dialog z oblastmi; poziva Evropski svet, naj sprejme konkretne ukrepe za uskladitev in standardizacijo evropskih oboroženih sil, da bi spodbudili sodelovanje osebja oboroženih sil pod okriljem nove evropske obrambne unije;
13. ugotavlja, da vse države članice zlasti zaradi finančnih omejitev težko ohranjajo zelo širok nabor obrambnih zmogljivosti; zato poziva k večjemu usklajevanju in jasnejšim izbiram glede tega, katere zmogljivosti vzdrževati, da bi se lahko države članice specializirale pri določenih zmogljivostih;
14. spodbuja države članice, naj iščejo nadaljnje možnosti za skupno nabavo, ohranjanje ter vzdrževanje sil in materiala; predlaga, da bi bilo najprej morda dobro raziskati možnosti združevanja in skupne uporabe nesmrtonosnega materiala, kot so transportna vozila in zrakoplovi, vozila in zrakoplovi za oskrbovanje ter drug podporni material;
15. verjame, da je interoperabilnost najpomembnejša za večjo združljivost in povezanost sil držav članic; zato poudarja, da morajo države članice raziskati možnost skupnega javnega naročanja obrambnih sredstev; ugotavlja, da je to težje zaradi protekcionistične in zaprte narave obrambnih trgov EU;
16. poudarja, da je potrebna revizija in razširitev mehanizma Athena, da se zagotovi, da bo mogoče misije EU financirati s kolektivnimi sredstvi in da ne bodo večjega dela stroškov nosile posamezne sodelujoče države članice, s čimer se odpravijo morebitne ovire, zaradi katerih države članice ne bi prispevale svojih sil;
17. poziva Evropski parlament, naj vzpostavi popolnoma razvit odbor za varnost in obrambo, ki bo spremljal izvajanje stalnega strukturiranega sodelovanja;
18. meni, da je močna in vedno večja vloga za agencijo EDA nujna za učinkovito evropsko obrambno unijo v smislu usklajevanja programov in projektov, ki temeljijo na zmogljivosti, in ustanavljanja skupne evropske politike na področju zmogljivosti in oborožitve, v prizadevanju za večjo učinkovitost, odpravo podvajanja in zmanjšanje stroškov, ki bo temeljila na popisu zelo natančno določenih zahtev o zmogljivosti pri operacijah SVOP ter usklajenem nacionalnem načrtovanju obrambe in postopkih javnega naročanja, povezanih s temi posebnimi zmogljivostmi; meni, da bi to moralo slediti pregledu obrambe na področju sil držav članic ter pregledu preteklih dejavnosti in postopkov agencije EDA; poziva agencijo EDA, naj dokaže, katere vrzeli v zvezi z

zmogljivostmi, opredeljene v glavnih ciljih in načrtu za razvoj zmogljivosti, so bile odpravljene v okviru agencije; je prepričan, da so pobude in projekti, namenjeni združevanju in skupni uporabi, odličen prvi korak k okrepljenemu evropskemu sodelovanju;

19. spodbuja Komisijo, naj sodeluje z agencijo EDA, da bi okrepila industrijsko in tehnološko bazo obrambnega sektorja, ki je bistvena za evropsko strateško neodvisnost; verjame, da je za ohranitev industrije bistveno povečati obrambne izdatke držav članic in zagotoviti ohranitev globalne konkurenčnosti industrije; ugotavlja, da je sedanja razdrobljenost trga slaba za konkurenčnost evropske obrambne industrije; meni, da lahko k zmanjšanju te razdrobljenosti in izboljšanju konkurenčnosti pripomorejo skupne raziskave;
20. trdno verjame, da se lahko samo s skupnim pristopom k razvoju zmogljivosti, vključno s konsolidacijo funkcijskih grozdov, kot je evropsko poveljstvo za zračni prevoz, vzpostavi potrebna ekonomija obsega, ki bi lahko podprla evropsko obrambno unijo; verjame tudi, da bi okrepitev zmogljivosti EU prek skupnega javnega naročanja ter drugih oblik združevanja in skupne uporabe lahko zagotovila tako potrebno okrepitev evropske obrambne industrije, vključno z MSP; podpira ciljno usmerjene ukrepe za spodbujanje teh projektov, da bi dosegli referenčno merilo EDA v višini 35 % skupne porabe sodelovalnega javnega naročanja, kot je bilo priporočeno v globalni strategiji EU; verjame, da lahko uvedba evropskega semestra o obrambi, v okviru katerega bi se države članice medsebojno posvetovale o svojih ciklih načrtovanja in načrtovanju javnega naročanja, pripomore k odpravi sedanje razdrobljenosti obrambnega trga;
21. poudarja, da je kibernetična varnost po svoji naravi politično področje, na katerem sta bistvena povezovanje in sodelovanje, ne zgolj med državami članicami EU, ključnimi partnerji in Natom, temveč tudi med različnimi subjekti znotraj družbe, saj ne gre le za vojaško odgovornost; poziva k jasnejšim smernicam o načinih in kontekstih uporabe obrambnih in napadalnih zmogljivosti EU; opozarja, da je Parlament večkrat pozval k temeljiti reviziji uredbe EU o izvozu blaga z dvojno rabo, da bi se preprečilo, da programska oprema in drugi sistemi, ki bi jih bilo mogoče uporabiti proti digitalni infrastrukturi EU ali za kršenje človekovih pravic, ne bi prišli v napačne roke;
22. želi spomniti na globalno strategijo, ki jo je pred kratkim objavila visoka predstavnica in tvori skladen okvir prednostnih nalog na področju zunanje politike, med katerimi je tudi opredelitev prihodnjega razvoja evropske obrambne politike;
23. opozarja na štiri referenčna merila za kolektivne naložbe, ki jih je novembra 2007 odobril ministrski usmerjevalni odbor EDA, in je zaskrbljen nad nizko ravno sodelovanja, kot je razvidna v poročilu o obrambnih podatkih, objavljenem leta 2013;
24. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj da pobudo za združitev večjih podjetij in deležnikov iz evropske obrambne industrije, da bi razvili evropsko industrijo brezpilotnih zrakoplovov;
25. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj da pobudo za združitev večjih podjetij in deležnikov iz evropske obrambne industrije, da bi razvili strategije in platformo za skupni razvoj obrambne opreme;
26. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj v okviru stalnega strukturnega

sodelovanja okrepi sodelovanje med nacionalnimi strategijami, zmogljivostmi in poveljniškimi centri za kibernetško varnost ter agencijo EDA, da bi prispevala k zaščiti pred kibernetškimi napadi in boju proti njim;

27. poziva k nadaljnjemu oblikovanju okvira politike EU za kibernetško obrambo, da bi razvili zmogljivosti držav članic za kibernetško obrambo, operativno sodelovanje med njimi in izmenjavo informacij;
28. je seznanjen s trenutnimi prizadevanji za vzpostavitev pripravljalnega ukrepa za prihodnji program EU za raziskave na področju obrambe in poziva k njegovemu čim prejšnjemu dejanskemu začetku, kakor je leta 2013 in 2015 zahteval Evropski svet ter z nadaljevanjem pilotnega projekta, ki ga je začel EP; poudarja, da je treba v naslednjih treh letih (2017–2020) zagotoviti zadosten proračun za ta pripravljalni ukrep, in sicer vsaj 90 milijonov EUR; meni, da bi bilo treba po pripravljalnem ukrepu vzpostaviti poseben večji raziskovalni program, ki ga bo financirala EU kot del naslednjega večletnega finančnega okvira, ki se začne leta 2021; ugotavlja, da bo za evropski program za raziskave na področju obrambe potreben skupni proračun v višini vsaj 500 milijonov EUR letno, da bo ta lahko verodostojen in dosegel bistvene izboljšave; poziva države članice, naj zasnujejo bodoče skupne programe sodelovanja, na katerih bodo lahko temeljile obrambne raziskave, ki jih financira EU, ter poziva, naj se pred vojaškimi operacijami oblikuje zagonski sklad za pripravljalne dejavnosti, kot je predvideno v Lizbonski pogodbi; je seznanjen s pobudami Komisije na področju obrambe, kot so obrambni akcijski načrt, politika za obrambno industrijo ter tehnološka in industrijska baza evropske obrambe;
29. poudarja, da bo začetek misij skupne varnostne in obrambne politike, kot je operacija EUNAVFOR MED, prispeval k uresničitvi evropske obrambne unije; poziva Unijo, naj še naprej izvaja in krepi tovrstne operacije;
30. meni, da je treba izkoristiti postopke evropskega semestra ter na področjih varnosti in obrambe uvesti različne oblike tesnejšega sodelovanja;
31. poudarja pomen uvedbe potrebnih ukrepov, ki bodo spodbujali delujoč, pravičen, dostopen in pregleden evropski obrambni trg, ki bo odprt drugim, spodbujali prihodnje tehnološke inovacije, podpirali mala in srednja podjetja ter pospeševali rast in zaposlovanje, da bi državam članicam omogočili, da dosežejo veliko bolj učinkovito in uspešno uporabo ter maksimizacijo svojih proračunov za obrambo in varnost; ugotavlja, da so za trdno tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe potrebni pravičen, delujoč in pregleden notranji trg, zanesljiva oskrba ter strukturiran dialog z industrijskimi panogami, pomembnimi za obrambo; je zaskrbljen, da je napredek v smeri večje konkurenčnosti, ukrepov proti korupciji in večje preglednosti v obrambnem sektorju počasen ter da še vedno ni odločne industrijske politike evropske obrambe, prav tako pa se ne upoštevajo pravila notranjega trga; meni, da je treba na integriranem in konkurenčnem evropskem trgu z obrambnim orožjem vsem državam članicam zagotoviti spodbude in koristi, vsem kupcem pa primerna in cenovno dostopna sredstva, ki ustrezajo njihovim posameznim obrambnim potrebam; poudarja, da je treba po vsej EU zagotoviti pravilno uporabo direktive o oddaji naročil na področju obrambe in direktive o prenosih znotraj EU; odločno poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo polno izvajanje obeh direktiv, povezanih z obrambo, iz tako imenovanega obrambnega svežnja;

32. poziva Komisijo, naj opravlja svojo vlogo prek obrambnega akcijskega načrta, podpira močno industrijsko bazo, ki bo zmožna zadovoljiti strateške potrebe po zmogljivosti v Evropi, ter opredeli, na katerih področjih bi EU lahko zagotovila dodano vrednost;
33. je prepričan, da bi morala EU pri postopnem oblikovanju svoje skupne obrambne politike v dogovoru z zadevnimi državami članicami predvideti sodelovanje v programih zmogljivosti, ki jih izvajajo, vključno s sodelovanjem v strukturah, vzpostavljenih za izvajanje teh programov v okviru Unije;
34. spodbuja Komisijo, naj v sodelovanju z Evropsko obrambno agencijo usmerja in omogoča sodelovanje na področju obrambe z uporabo skladov in instrumentov EU, da bi države članice lahko oblikovale programe za obrambne zmogljivosti; opozarja, da mora biti evropski obrambni akcijski načrt strateško orodje za spodbujanje sodelovanja na področju obrambe na evropski ravni, zlasti prek programa za raziskave na področju obrambe, ki ga financira EU, in ukrepov za tesnejše sodelovanje v celotni vrednostni verigi;
35. pozdravlja koncept strateške neodvisnosti, ki ga je podpredsednica/visoka predstavnica vzpostavila v globalni strategiji Evropske unije; meni, da bi se ta koncept lahko odražal v naših strateških prednostnih nalogah in v krepitvi naših zmogljivosti in industrije;
36. pozdravlja skupno izjavo predsednikov Evropskega sveta in Komisije ter generalnega sekretarja Nata z dne 8. julija 2016, ki opozarja, da je potrebno sodelovanje med EU in Natom na področju varnosti in obrambe; je prepričan, da bi morale sodelovanje med EU in Natom vključevati sodelovanje na vzhodu in jugu, boj proti hibridnim in kibernetičnim grožnjam ter izboljšanje pomorske varnosti, pa tudi usklajevanje razvoja obrambnih zmogljivosti; meni, da sodelovanje na področju tehnoloških, industrijskih in vojaških zmogljivosti ponuja možnosti za povečanje združljivosti in sinergij med okviroma, s čimer bi zagotovili večjo učinkovitost virov; opozarja, da je hitro izvajanje izjave bistvenega pomena, ter v zvezi s tem poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in ustrezne partnerje, naj do decembra 2016 oblikujejo konkretne možnosti za izvajanje; meni, da bi morale države članice razviti zmogljivosti, ki jih je mogoče napotiti v okviru skupne evropske varnostne in obrambne politike, da bi omogočile neodvisno ukrepanje v primerih, ko NATO ne želi ukrepati ali je ukrepanje EU ustrežnejše; je prepričan, da bi to tudi okrepilo vlogo Nata v varnostni in obrambni politiki ter pri kolektivni obrambi; poudarja, da je sodelovanje med EU in Natom za močnejšo in učinkovito obrambno industrijo in raziskave na področju obrambe prednostna strateška naloga, njeno hitro izvajanje pa je ključnega pomena; je prepričan, da bo sodelovanje na področju preprečevanja, analize in zgodnjega odkrivanja z učinkovito izmenjavo informacij in obveščevalnih podatkov povečalo zmogljivost EU za boj proti grožnjam, vključno s hibridnimi grožnjami; je še vedno prepričan, da je NATO glavni dejavnik, ki zagotavlja varnost in obrambo v Evropi; vztraja, da je treba preprečiti podvajanje instrumentov Nata in EU; meni, da ima EU tudi v civilnopравниh vidikih potencial, da zagotovi ključne izboljšave v nestabilnih regijah; vseeno vztraja, da bi si morala EU kljub Natovi vlogi pri zaščiti njegovih predvsem evropskih članic pred zunanjimi napadi prizadevati, da bi se po potrebi resnično lahko branila in delovala neodvisno, večjo odgovornost na tem področju pa bi prevzela z boljšo opremo, usposabljanjem in organizacijo;
37. ugotavlja, da mora NATO sicer ostati temelj kolektivne obrambe v Evropi, prednostne politične naloge zaveznitva in EU pa morda niso vedno enake, kot na primer velja za

usmeritev ZDA k Aziji; nadalje ugotavlja, da ima EU edinstven nabor instrumentov, povezanih z varnostjo, ki Natu niso na voljo, in obratno; meni, da bi morala EU prevzeti večjo odgovornost za varnostne krize v svojem neposrednem sosedstvu, s čimer bi prispevala k nalogam Nata, zlasti na področju hibridnega vojskovanja in pomorske varnosti; meni, da bi se reforma dogovora Berlin Plus na dolgi rok lahko izkazala za potrebno, saj bi med drugim Natu omogočila uporabo zmogljivosti in instrumentov EU; poudarja, da je treba prizadevanja EU za strateško neodvisnost in oblikovanje evropske obrambne unije uresničiti v popolni sinergiji z Natom, ta prizadevanja pa morajo privedi do učinkovitega sodelovanja, pravične porazdelitve bremena ter produktivne delitve dela med Natom in EU;

38. je prepričan, da bi moralo sodelovanje med EU in Natom vključevati skupno krepitev odpornosti na vzhodu in jugu, pa tudi naložbe v obrambo; meni, da sodelovanje na področju zmogljivosti ponuja možnosti za povečanje združljivosti in sinergij med okviroma; je prepričan, da bi to tudi okrepilo vlogo Nata v varnostni in obrambni politiki ter pri kolektivni obrambi;
39. je globoko zaskrbljen zaradi poročil, da upravni postopki po nepotrebnem upočasnjujejo oblikovanje sil za misije skupne varnostne in obrambne politike ter čezmejno gibanje sil za hitro odzivanje v EU; poziva države članice, naj vzpostavijo sistem po vsej EU za uskladitev hitrega pretoka osebja, opreme in materiala obrambnih sil za namene skupne varnostne in obrambne politike, kadar se uveljavlja solidarnostna klavzula in kadar so obvezane zagotoviti pomoč in podporo z vsemi sredstvi, s katerimi razpolagajo, v skladu s členom 51 ustanovne listine Združenih narodov;
40. poziva k oblikovanju praktičnih dogovorov in smernic za uporabo člena 42(7) PEU v prihodnosti; poziva države članice, naj uredijo vse potrebno za izvajanje tega člena, kar bi jim omogočilo učinkovito upravljanje pomoči in podpore drugih držav članic, ali pa bi se ta pomoč in podpora upravljali znotraj okvira Unije; poziva države članice, naj si prizadevajo za cilj 2 % BDP porabe za obrambo in naj 20 % svojih obrambnih proračunov namenijo za opremo, ki je bila opredeljena kot potrebna preko agencije EDA, tudi za raziskave in razvoj, povezane s tem, s čimer bodo zapolnile vrzel med štirimi skupnimi merili EDA za naložbe;
41. meni, da izzive, ki jih finančne omejitve predstavljajo za nacionalne proračune, istočasno spremljajo priložnosti za napredek, ki izhajajo iz očitne potrebe po tesnejšem sodelovanju med državami članicami na področju obrambe; pozdravlja, da so se nekatere države članice odločile, da bodo ustavile ali spremenile trend zmanjševanja obrambnih izdatkov;
42. meni, da bi moral imeti Evropski parlament pomembno vlogo v prihodnosti Evropske unije na področju obrambe ter da bi pododbor za varnost in obrambo moral postati polnopravni parlamentarni odbor;
43. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj začne pripravljati začetno belo knjigo o varnosti in obrambi EU, ki bo temeljila na globalni strategiji EU, ki jo je podprl Evropski svet; poziva Svet, naj brez odlašanja dodeli nalogo priprave tega dokumenta; obžaluje, da je podpredsednica/visoka predstavnica ministrom EU za obrambo predlagala, da namesto celovitega procesa za belo knjigo pripravijo le izvedbeni načrt za varnost in obrambo; meni, da bi moral biti ta izvedbeni načrt predhodnik običajnega procesa za belo knjigo o varnosti in obrambi in bi moral na specifičen in realističen

način zagotoviti koristno podlago za količinsko opredelitev možnih prispevkov Unije na področju varnostne in obrambne politike za vsako zakonodajno obdobje;

44. je prepričan, da bi morala biti bela knjiga o varnosti in obrambi EU rezultat skladnih medvladnih in medparlamentarnih procesov ter prispevkov različnih institucij EU, ki bi morali temeljiti na mednarodnem usklajevanju z našimi partnerji in zavezniki, vključno z Natom, in obsežni medinstitucionalni podpori; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj prilagodi svoj začetni časovni načrt, da bi začela ciljno usmerjeno posvetovanje z državami članicami in parlamenti;
45. meni, da bi morala bela knjiga EU na podlagi globalne strategije EU zajemati varnostno in obrambno strategijo EU, zmogljivosti, potrebne za uvajanje te strategije, ter ukrepe in programe na ravni EU za zagotavljanje teh zmogljivosti, ki bi morali temeljiti na skupni evropski politiki na področjih zmogljivosti in oborožitve, ob upoštevanju, da sta obramba in varnost še vedno v nacionalni pristojnosti;
46. meni, da bi morala imeti bela knjiga obliko zavezujočega medinstitucionalnega sporazuma, ki bi podal vse pobude, naložbe, ukrepe in programe Unije v ustreznem večletnem političnem in finančnem okviru EU; je prepričan, da bi morale države članice, partnerji in zavezniki ta medinstitucionalni sporazum upoštevati pri načrtovanju lastne varnosti in obrambe, da bi zagotovili medsebojno usklajenost in dopolnjevanje;

Začetne pobude

47. meni, da bi bilo treba takoj začeti izvajati naslednje pobude:
  - pripravljalni ukrep o raziskavah skupne varnostne in obrambne politike od leta 2017, ki se bodo nadaljevale do leta 2019;
  - nadaljnji bolj ambiciozen in strateški program za raziskave na področju obrambe, ki bi premostil vrzel do naslednjega večletnega finančnega okvira, če bodo države članice zagotovile potrebna dodatna finančna sredstva oziroma bodo zagotovljena s sofinanciranjem iz držav članic v skladu s členom 185 PDEU;
  - evropski semester o obrambi, v okviru katerega bi bil ocenjen napredek, dosežen pri proračunskih prizadevanjih držav članic na področju obrambe;
  - strategijo, ki opisuje korake, ki jih je treba narediti za vzpostavitev in izvajanje evropske obrambne unije;
  - razmislek o oblikovanju stalnega Sveta obrambnih ministrov;
  - podpora za pobudo Nata, ki bo namestila večnacionalne bataljone v državah članicah, kadar in kjer je to potrebno, zlasti za potrebni razvoj infrastrukture (vključno s stanovanji);
  - oblikovanje rednega procesa za belo knjigo, da bi se prvič uporabil pri načrtovanju naslednjega večletnega finančnega okvira;
  - konferenca deležnikov na temo razvoja evropske politike oboroževanja in zmogljivosti ter usklajevanja svojih nacionalnih politik na podlagi pregleda obrambe EU;

- reševanje pravnih težav, ki preprečujejo izvajanje skupnega sporočila o krepitvi zmogljivosti za spodbujanje varnosti in razvoja v tretjih državah;
  - reforma koncepta bojnih skupin EU, katere cilj je vzpostavitev stalnih enot, ki bi bile neodvisne od katere koli vodilne države in bi opravile sistematično skupno usposabljanje;
  - vzpostavitev vojaškega zagonskega sklada, kot je predviden v členu 41(3) PEU, ki bi pripomogel k veliko hitrejšemu začetku vojaških operacij skupne varnostne in obrambne politike;
  - akcijski načrt za okrepitev in razširitev mehanizma Athena, da bo lahko zagotovil več sredstev Skupnosti za misije EU;
  - reformo mehanizma Athena, katere cilj je povečati potencial mehanizma za delitev stroškov in skupno financiranje, zlasti v zvezi z napotitvijo bojnih skupin EU ali za uvedbo drugih sredstev za hitro odzivanje in krepitev zmogljivosti vojaških akterjev v partnerskih državah (usposabljanje, mentorstvo, svetovanje, zagotavljanje opreme, izboljšanje infrastrukture in druge storitve);
  - proces razmisleka o tujih neposrednih naložbah v ključne industrijske panoge in ponudnike storitev na področju obrambe in varnosti z namenom priprave zakonodaje na ravni EU;
  - proces razmisleka o standardizaciji blaga z dvojno rabo z namenom priprave zakonodaje na ravni EU;
  - razmislek o vzpostavitvi stalnega sedeža za vodenje in nadzor vojaških operacij skupne varnostne in obrambne politike;
  - sistem po vsej EU za usklajevanje hitrega pretoka osebja, opreme in materiala obrambnih sil;
  - začetne elemente akcijskega načrta za evropsko obrambo na podlagi bele knjige o varnosti in obrambi EU;
  - začetne projekte EU-NATO za boj proti hibridnim grožnjam in njihovo preprečevanje ter krepitvijo odpornosti, sodelovanje na področju strateškega komuniciranja in odzivanja, operativno sodelovanje, tudi na morju in na področju migracij, usklajevanje na področju kibernetike varnosti in obrambe, obrambne zmogljivosti, krepitev tehnološke, raziskovalne in industrijske obrambne baze, vaje ter gradnjo obrambnih in varnostnih zmogljivosti naših partnerjev na vzhodu in jugu;
  - ukrepe za povečanje sodelovanja in zaupanja med akterji na področju kibernetike varnosti in obrambe;
48. predlaga, naj se evropska obrambna unija nemudoma začne vzpostavljati po sistemu diferenciranega vključevanja v dveh fazah:
- (a) izvajanje stalnega strukturnega sodelovanja, ki ga je Parlament že odobril, saj je vključeno v program predsednika Komisije „Nov začetek“;

(b) izvajanje akcijskega načrta podpredsednice/visoke predstavnice za globalno strategijo zunanje in varnostne politike.

o

o o

49. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropskemu svetu, Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, generalnemu sekretarju Združenih narodov, generalnemu sekretarju Organizacije Severnoatlantske pogodbe, agencijam EU na področjih vesolja, varnosti in obrambe ter parlamentom.